

Jogalapok és fontosabb érvek:

Azon munkavállalónak, aki harmadik ország állampolgára és szolgáltatásnyújtás céljából Németországba kívánják kirendelni, ehhez „Arbeitsvisum”-ra (munkavállalási vízumra) van szüksége, amelyet csak akkor kap meg, ha a kirendelés előtt legalább egy éven keresztül a kirendelő munkáltatónál állt alkalmazásban.

Mind a közigazgatási belső utasításokon alapuló német gyakorlat, amely előzetes munkavállalási vízumot követel meg, mind az, hogy e vízumot kizárólag az ún. „tartósan foglalkoztatott munkavállalók” kaphatják meg, indokolatlanul és aránytalanul korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Az Arbeitsgericht Regensburg 2004. június 16-án hozott végzésével a Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-261/04. sz. ügy)

(2004/C 228/41)

Az Arbeitsgericht Regensburg (Németország) 2004. június 16-án hozott végzésével, amely 2004. június 21-én érkezett a Bíróság hivatalához, Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Regensburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- a) A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) ⁽¹⁾ 8. szakasz (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti jogba történő átültetés során az életkor 60-ról 58 évre történő leszállítása által a védelem általános szintjének csökkentését tiltja?
- b) A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) 5. szakasz (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely az (1) bekezdés szerinti három feltétel egyikének megfelelő korlátozásokat sem tartalmaz, azzal ellentétes?
- c) Úgy kell-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 6. cikkét értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely – az objektív indok szükségessé-

gének elvétől eltérően – 52 év fölötti munkavállalóval határozott idejű munkaviszony létrehozását objektív indok fennállása nélkül is megengedi, azzal ellentétes?

- d) A három kérdés egyikére adandó igenlő válasz esetén: a nemzeti bíró eltekinthet-e a közösségi joggal ellentétes nemzeti szabályozás alkalmazásától úgy, hogy a belső jog általános elvét alkalmazza, mely szerint határozott idejű munkaviszony létrehozása csak objektív indok fennállása esetén megengedett?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.

⁽²⁾ HL L 303., 16. o.

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-264/04. sz. ügy)

(2004/C 228/42)

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével, amely 2004. június 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Amtsgericht Breisach a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Úgy kell-e értelmezni a kedvezményes társasági adókulcs adóalapját a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti egyes társasági szerkezetátalakítások javára módosító, 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾, a közös társasági adókulcsok megállapításáról szóló, 1973. április 9-i 73/80/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾, a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének módosításáról szóló, 1974. november 7-i 74/553/EGK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾, valamint a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv módosításáról szóló, 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított, a tőkeemelést terhelő közvetlen adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: irányelv), hogy az irányelv 10. cikke c) pontja szerinti tilalom az irányelv 4. cikkében foglalt feltételektől függetlenül valamennyi, az irányelv 10. cikke c) pontjában megnevezett ügyletre vonatkozik?